

Porvoon Klubitalo

jäsenlehti nro. 65
joulukuu 2012

Tässä numerossa mm:

Mielenterveysmessut
& Risteily

Avoimet ovet

Hyvän olon seminaari

Onko sängyssäsi elämää?

Saimaan kylpylä

Opiskelijahaastattelu

MARCO REIMAN

Porvoon Klubitalo

Mielenterveyskuntoutujat ja palkattu henkilökunta muodostavat yhdessä tasavertaisen ja kuntouttavan yhteisön, Klubitalon. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, ja sen tavoitteena on kuntoutujan omanarvontunnon ja elämänhallinnan lisääntyminen.

Porvoon Klubitalo

Osoite: Kaivokatu 37, 4krs
06100 Porvoo

Puh: 019-524 8086

E-mail: posti@porvoonklubitalo.org
WWW: www.porvoonklubitalo.org
www.fh-klubitalot.fi
www.iccd.org
www.ituspy.com

Aukioloajat : Ma –To klo 8 – 16 , Ke 8-19, Pe klo 8 – 14.15

Klubitalon toiminta rakentuu työpainotteisen päivän ympärille. Päivän aikana voi oppia uusia taitoja, osallistua yhteisön rakentamiseen ja vahvistaa sosiaalisia suhteita. Kaikki Klubitalon ylläpitämiseen tarvittava työ pyritään tekemään omin voimin. Klubitalon tavoitteena on myös edistää jäsentensä työnsaanti- opiskelumahdollisuuksia. Jäsenellä on mahdollisuus osallistua sekä kotimaisen että kansainvälisen klubitaloverkoston toimintaan.

Jäseneksi voivat hakeutua vähintään 18-vuotiaat henkilöt, joilla on, tai on ollut joskus mielenterveysongelmia. Jäsenyys on vapaaehtoinen, aikarajoitteeton ja maksuton.

Itä-Uudenmaan sosiaalipsykiatrisen yhdistys ry
Socialpsykiatriska föreningen i Östra-Nyland rf

Porvoon Klubitalon jäsenlehti nro 65

Sisällys:

4	Pääkirjoitus
5-6	Mielenterveystmessut ja risteily
7	Lappeenrannan Saimaan Kylpylämatka
8-11	Yhteiskunnallisen anarkismin teoria ja käytäntö
12	Itsenäisyyspäivän juhlaillallinen Klubilla
13	Loviisan Hyvän Olon seminaari
14-15	Avoimet ovet Porvoon Klubitalolla
16	Opiskelijahaastattelu
17	Onko sängyssäsi elämää?
18	Joulureseptejä
19	Jouluterveiset

Seuraava Porvoon Klubitalon lehti ilmestyy helmikuussa 2013

Tämän lehden tekoon ovat osallistuneet: Marko, Matti, Martin, Juuso, Veli, Veikko, Tuomas, Aleks, Jimi, Aija, Matti, Minna, Serena,

**Päätoimittaja: Marjukka Friman-Reinikka
Toimitussihteeri: Aleks Saarela**

Tämän lehden artikkelit ovat jäsenten ja henkilökunnan kirjoittamia, eivätkä välttämättä edusta Klubitalon virallista näkemystä.

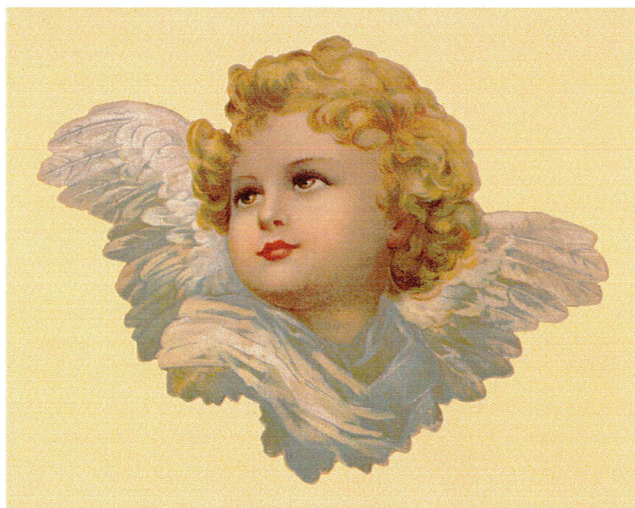
Pääkirjoitus

Tämä pääkirjoitukseni on minun kolmas sellainen Klubitalo-ajaltani. Nyt tunnen, ettei minulla ole välttämättä parhaita mahdollisia edellytyksiä kirjoittaa sitä, koska olen täällä lähinnä päivisin ja Klubitalon aukioloaikoina. Tämä syksy on ollut vilkas sellaisten tapahtumien suhteen joihin minä en perheellisenä ole halunnut (liittyen ajankäyttöni) osallistua. On ollut kynttilätapahtumaa itsemurhan tehneiden muistolle ja on tätä kirjoittaessa tulossa risteilyä ja mielensterveysmessuja. Avoimiin Oviin Klubitalolla luultavasti osallistun. Se että tapahtumia on vaikuttaa kuitenkin jäsenistön vireystilaan ja innostukseen elämään. Siitä olen joka päivä osallisena, ja täysin ilman omaa ansiota.

Olin osallisena orientaatiokokouksessa jossa pohdittiin tutoroinnin ja mentoroinnin mahdollisuuksia tietoisella tasolla kehittää. Hätkähdyttävää oli huomata että tietystä mielessä tällaista on aina ollut Klubitalolla. Tämä on sitä Klubitalon salaviisasta sivistyspääomaa. Se että tullaan tietoisiksi tästä pääomasta antaa mahdollisuuden tulevaisuudessa madaltaa kynnystä aktiiviselle jäsenyydelle ja sille että kaikkein heikoimmassa asemassa oleville olisi hyvä tulla Klubitalolle, ja viihtyä täällä. Vapaaehtoisia tutoreita tarvittaisiin ja sitoutumista.

Se mitä itse koen Klubitalon suurimmaksi ansioksi, on tekemisen ja olemisen tasapaino. Täällä ihminen pääsee osalliseksi työelämän mukavista puolista, sosiaalisesta verkostosta ja kahvitauoista. Kuitenkin täällä on aina tekemisen meininki ja niin että tehdyn työn tulokset ovat välittömästi koettuja suureita. Unelmia ei ole ilman vaivannäköä eikä vaivannäköä ilman unelmia.

Martin

MIELENTERVEYS RISTEILY JA MESSUT

Lähdimme reissuun 20.11.2012 Klo. 19:00.

Retkelle lähtivät Kirsi, Maija, Kristiina, Linda, Juuso, Veli, Jarkko, Joonas.

Lähdimme wsoy:n talon pihalta taksilla kohti katajanokka klo. 19:00.

Taksissa oli rento tunnelma 😊 Saavuimme satamaan n. klo. 20:00. Laivan lähtöön oli 1,5 tuntia. Kävimme katsomassa meidän hytit kannella 8. Hytit oli tosi siistit (2xA4 hytit). Söimme laivalla buffet illallisen (seisovasta pöydästä) n. 2 tuntia . Ruoka oli ihan maukasta ja riittoisaa. Jatkoimme iltaa karaoke baarissa.

Osa porukasta lauloi karaokea. Juuso lauloi Teräsbetonin ”Taivas lyö tulta”, Kirsi lauloi Essi Wuorelan ”Märkää rakkautta”. Menimme sitten tanssi ravintolaan ja tanssimme paljon. Uni alkoi maistua pikkutunneilla ja jotkut ei nukkunut ollenkaan. Aamulla syötiin meri aamiainen buffet ravintolassa. Kävimme tax-free kaupassa ostoksilla.

Saavuimme vanhaan satamaan mielenterveys messuille. Messuilla oli paljon ihmisiä .Messuilla oli muotinäytös ja komiikkaa. Siellä oli paljon ja mielenkiintoisia esittelijöitä. Välillä kävimme kahviossa kahvilla, hinnat oli korkeat. Vietimme siellä aikaa pari tuntia.

BY: Juuso ja Veli

LAPPEENRANNAN SAIMAAN KYLPYLÄMATKA!

Meitä tuli hakemaan rihkamatorilta Porvoon liikenteen täysi pitkä bussi. Kuljettajana toimi Norrgårdin veljeksistä Markku Norrgård. Hän oli vuokrannut bussin meidän käyttöömme. Meitä matkalaisia oli reilu parikymmentä, klubitalolta minä ja Jarkko V-K. Matkanjohtajana toimi Christian Bremer, vaikka hänen olisi pitänyt saada viettää isänpäivää perheensä kanssa. Tätä hän ei ollut huomioinut kylpylä käyntiä järjestäessään. Suurin osa matkalaisista oli Porvooolaisia ikäihmisiä.

Saavuimme kylpylään hyvissä ajoin ennen kuin huoneet olivat siivottu. Saimme kylpylä rannekkeet heti ranteeseen ja siirryimme kylpylän puolelle. Huoneet luovutettiin siivottuina klo 16:00 mikä on myöhemmin kuin mihin olemme tottuneet.

Saimaan kylpylä on täysin valmistuessaan Euroopan suurin virkistys kylpylä. Rakennustyöt olivat nytkin kesken ja rakennusnosturi pyöri kattojen yläpuolella. Rakennukset ovat aikaisemmin toimineet Rauhan psykiatrisena sairaalana nyt kumminkin restauroituna kylpyläkäyttöön. Rakennustyöt kestävät vielä noin puoli vuotta minkä jälkeen asiakkaita odotetaan lisää niin Suomesta kuin rajan takaa. Venäläisiä asiakkaita on ainakin puolet kaikista kylpöijistä.

Ensi vaikutelma allasosastosta oli vähän aneeminen ja synkkä. Osaston veden ja ilman lämpötila oli korkeampi kuin mihin olimme tottuneet, eli piste siitä heille. Kaikkein makein oli katolle rakennettu savusauna missä oli hulppeat olot. Vieressä ulkona kylpytynnyri, jossa oli makea kölliä. Lisäksi löytyi vesiliuku eli tuubi, villivirta, useita porealtaita. Aika makea oli myös musiikin tahdissa vettä suihkuttava kenttä, missä sai ottaa vastaan vesisuihkuja joka puolelta. Joskus musiikkina oli venäläistä sirkusmusiikkia ja suomalaisille Lady Ga-Gaa.

Ruoka ravintoloita oli supistettu isäpäivän johdosta jotta henkilökunta pääsi omia isiään juhlimaan. Ruokaa sai yöllä vain Sports Bubista. Söin siellä kunnon hamburilais aterian ja hanalonkeron. En ole absolutisti.

Jotain muutakin hienoa oli tarjolla sillä kylpylässä oli oven takana tekojäähalli ja luistimia ja mailoja sai vuokrata. Tämä oli jotakin uutta millaista en ole ennen nähnyt. Yhteydessä toimi myös kymmenrivinen keila halli hintaan 10€ puoli tuntia. Illalla oli hohtokeilaus mistä varsinkin lapsiperheet nauttivat. Kotiin lähtö oli sovittu puolipäiväksi ja ketään ei vartuttu eikä jätetty!

VEIKKO T.

Yhteiskunnallisen anarkismin teoria ja käytäntö.

Tämän kirjoituksen kimmoke lähti Klubitalon orientaatiokokouksesta jossa mietimme talomme henkilökunnan ja jäsenistön välisiä suhteita. Tämä kirvoitti mielessäni ajatuksen että onko aina niin että on nähtävä asiat siinä valossa että henkilökunnalla pitää olla aina vastuu, ja jäsenistö on vastaavasti aina kykenemätön vastuuseen. Elämme yhteiskunnassa joka tuottaa tällaista, hieman automaattista, ajattelua. Kuitenkaan Klubitalo ei voisi mielestäni toimia ollenkaan jos jäsenet irtisanoutuisivat täysin vastuustaan. Tämän tiedostaminen voisi olla kullekin jäsenelle voimauttava kokemus. Voimauttavaa se voisi olla myös kollektiivisesti.

Yhteiskunnassa on vallassa tendenssi jossa pyritään takaamaan organisaatioiden tehokkuus sillä että ne ovat hierarkkisia. Johtava yhteiskunnallinen ilmapiiri eli doxa pyrkii näkemään että tälle tavalle ei ole vaihtoehtoa. Kuitenkin yhteiskunnallinen vastuunkanto on opittu ominaisuus ja monissa tapauksissa sellainen ihminen joka periaatteessa on kiinnostunut hallinnollisista asioista saattaa olla marginalisoitunut siten että hän tekee työtä automaattina, joka ei voi, koska ei ole saanut mahdollisuutta, mieltä työhönsä liittyvää merkitystä, sen sisäistä mielekkyyttä, tai ottaa siitä hallinnollista vastuuta.

Yhteiskunnassa tietyille yksilöille on kehittynyt suuri itsevarmuus koska he tekevät yhteiskunnalliset ja ennen kaikkea raskaimmat taloudelliset päätökset. Se että näin on oltava, on sen tosiasian kanssa, että toiset ovat päätöksenteoksen ulkopuolella, ongelmallista sen kanssa että demokratia olisi kaikille mielekäs kokemus. Äänestäjäkunta saa valita näiden specialistien välillä, jotka yhteiskunnallisen työnjaon tuloksena ovat päteviä tekemään päätökset. Kaikille mielekäs demokratia olisi sellaisen työnjaon hahmottamista jossa kaikki itsehallinnon periaatteiden mukaan voisivat tehdä päätöksiä yhteiskunnan makrotasolla ja määritellä itse oman työnsä merkitystä. Eri asia on miten tämä käytännössä olisi toteutettavissa, mutta se on kuitenkin mittava ja keskeinen tavoite kulttuurissa, näin näen.

Yhteiskunnallisen itsevarmuuden keskittämistä tukee vielä palkkapolitiikka ja koulutuspolitiikka. Koulutus tuottaa nykyisellään harvalukuiselle eliitille välineet tajuta yhteiskunnan ja talouden mekanismeja. Nyt on vielä usein niin, että näihin piireihin on pesiytynyt oppi, ettei yhteiskunnasta pidä kantaa vastuuta. Kaikki poikkeukset tunnustettakoon. Tämä laissez-faire ideologia esiintyy usein anarkismin muotona koska se vastustaa valtion roolia, mutta silloin usein unohdetaan että se on voimakkaan hierarkkinen järjestelmä jolla on ilman muuta johtajansa. Todellinen anarkismi tarkoittaa määritelmän mukaan johtajattomuutta. Oikea anarkismi tarkoittaa myös sitä, ettei inhimillinen vuorovaikutus ole hierarkkisesti järjestetty. Kukaan ei ole hallitsija eikä kukaan ole hallittu.

Reaalipolitiikan mukaista saattaa olla että toisilla on suurempi taipumus hallinnollisuuteen ja pohtimaan yhteiskunnallisia makrotason ongelmia. Tämä taipumus on nöyrästi hyväksyttävä samalla kuin voidaan todeta että tällainen vaikutusvalta on sinällään mielihyvää tuottavaa ja siten on kohtuullista että tällainen yksilö voi tyytyä pienempään palkkaan. Vastaavasti luontainen kiinnostuksen puute tällaisiin asioihin pitää johtaa kompensatorisesti suurempaan palkkaan koska tällainen yksilö pitää saada enemmän välineitä luoda mielenkiintoinen elämä vapaa-aikanaan. Järjestely hidastaisi myös ekokatastrofia kun raha ei enää olisi menestyksen mittari (vaan päinvastoin). Näin olisi hyvä kun jotkut olisivat oikeasti kunnianhimoisia ja toiset tyytyisivät pelkästään parempaan palkkaan. Tyytyväinen olen siihen yhteiskunnalliseen kehitykseen että ammattikouluun menevät nuoret tulevat ansaitsemaan paremmin kuin lukioon ja akateemiselle uralle suuntautuneet.

Klubitaloon nämä ehkä korkealentoiset yhteiskunnalliset mietteet liittyvät siten että yhteiskunnallisesti tuotettu latte ja typerä menestysajattelu saattaa tuottaa sellaiselle ihmiselle, jonka viiteryhmä on Klubitalon jäsenyys, vääristävän peilikuvan. Yksilön pahoinvointi voi olla yhteiskunnallisesti tuotettua. Media, ja usein myös politiikka, pyrkivät tänä päivänä yhä enemmän tarjoamaan kehysten itsevarmoille ja voimakkaille menestyjille ja samaistumaan tällaiseen voittavaan psykologiaan. Itse en voi olla tähdentämättä sitä innostavuutta joka kumpuaa jäsenistöstämme. Minä olen opiskellut filosofiaa ja minulla on vielä olemassa, joskin rajallinen, näkymä akateemiseen maailmaan. Kuitenkin arvokkainta filosofiaani ammennan Klubitalolta jonka jäsenistöllä filosofia on hengenpidin siinä mielessä että he joutuvat joka päivä kamppailemaan kysymysten kanssa jotka koskevat elämän mielekkyyttä. Tämä on raskaan sarjan filosofiaa, totisesti. Jotain muuta kuin se että ensimmäisenä omaksutaan muodikkaimmat opit ja gurut, tai small-talkin hengessä vaiennetaan kokkareilla vastapuoli sillä että on saanut vierailevan professuurin Yalen Yliopistoon, esimerkiksi.

Yhteiskunnallinen pahoinvointi patologisimmillaan taitaa sittenkin keskittyä Klubitalon ulkopuolelle. Ensimmäisenä tulee mieleen päihteiden käyttäjät jotka eivät saa väärinkäytöstään mitään iloa. Oletan että nämä ihmiset ovat jääneet alati teknillistyvän ja erikoistuneemman kehityksen jalkoihin ja sen seurauksena ovat ryhtyneet eri aineiden suurkuluttajiksi. Tosin ei ole poissuljettua sekään että kyvyttömyys pitäytyä alkoholin kohtuukäytössä on geneeissä. Näen ettei pitäisi alistua kyyniseen näkemykseen, ettei näillä yksilöillä olisi ollenkaan kykyä itsehallintoon heidän henkilökohtaisessa elämässään ja että he ovat ilman yhteiskunnallista mielenkiintoa, subjekteina ja objekteina. Ongelma on että heidän yhteiskunnallisuuden ja osallisuuden pyrkimykset eivät ole tervetulleita. Heidän vaihtoehtonsa on sopeutua hyvin hierarkkiseen ja epähumaaniin työelämään tai syrjäytyä. Itse olen ollut ylpein ammattinimikkeestäni ”ammattitaidoton sekatyömies” ja suruissani minun pitää todeta että tämä ammattikunta on uhanalainen. Varsinkin kun se ihmisryhmä, jonka ainoa mahdollisuus ammattiin on tämä, on yhä jäljellä.

Olen jossain määrin niin sanottu koulutettu ihminen. Tästä en ole mitenkään ylpeä. Sen takia että koulutus on väline aineelliseen menestykseen ja kouluttamattomien riistoon. Se on peittelemättömän luokkasodan airut, ylhäältä alaspäin. Se mitä Ranskalainen sosiologi Pierre Bourdieu kutsuu symbolisen kentän hallinnaksi, merkitsee nykyisellään tässä yhteiskunnassa yhteiskunnallisen subjektiuden riistoa niiltä joilta tämä symbolisen kentän hallinta puuttuu. Kärjistäen voisi sanoa että se myös riistää ihmisarvoa. Koulutus ei ensisijaisesti tarjoa välineitä vapautteen vaan herruuteen. Koulutus ei myöskään ole enää emanssipatorinen vapautumisen väline joka luo mahdollisuuksia oppineelle kurottaa kohti niitä filosofisia sarkoja jotka ovat välittömimpien tarpeiden tuolla puolen. Koulutus edistää manipulatiivisia hallinnan prosesseja ja sinänsä koulutuspakko lisää yhteiskunnallista ahdistuneisuutta ja mielenterveysongelmia. Koulutus on aina hakoteillä jos se perustuu pakkoon. Olen tavannut hienoja ihmisiä jotka ovat täysin aitoja siinä mielessä että he ovat oppineisuuden ulottumattomissa. Kuitenkin näillä on mitä parhaimmat ja oikeaan osuvimmat käsitykset itsestään ja ympäröivästä maailmasta. Kouluttamattomalla ihmisellä on hyvin usein jalostunut kyky jäsentää työtään käytännön kokemusten kautta.

Yhdysvaltoja leimaa meillä käsitys kovan kilpailullisuuden maana. Kuitenkin siellä on kansalaisyhteiskunnassa ja opinahjoissa vahvoja vyöhykkeitä joita leimaa voimakas kilpailun puute. Nämä organisaatiot selviytyvät (vihamielisen virallisen ideologian paineesta huolimatta?) koska tulokset ovat usein niin hyviä. Näissä keskitytään ongelmanratkaisuun eikä toisen nujertamiseen. Epäkilpailullisuudesta on tullut kilpailuvaltti. Se voisi olla enemmän kuin kilpailuvaltti ja kurottaa kilpailuajattelun tuolle puolen. Eikä vain Yhdysvalloissa. Nykyinen talouskilpailudoktriini ja dominantti ideologia johtavat sellaiseen johdonmukaiseen ajatteluun että perheissä voimakkain saisi kaiken ruoan.

Henkilökohtaisessa elämässäni on jäänyt mysteeriksi ihmisryhmä joka toimii yritysmaailman huippupaikoilla. Nämä ovat ihmisiä jotka saavat suunnilleen kaksisataatuhatta euroa siitä että he tulevat johtajiksi ja sitten saman verran että pysyvät ja sitten vielä kun lähtevät. Heitä pitää palkita tulemisesta, olemisesta ja menemisestä. Minulla on hyvin sosiaalinen luonne ja luontaista mielenkiintoa kaikkia ihmisiä kohtaan. Kuitenkaan tällainen edellä kuvattu yksilö ei ole osunut kohdalle. En tunne edes ketään joka tuntisi sellaista tapausta. Tästä ei voi kun päätellä että he ovat syrjäytyneitä ja minä en. Kohtuuttomat palkkiojärjestelmät ajavat ihmisiä sosiaaliseen umpioon siinä kuin rahattomuus ja sellainen aineellinen kurjuus joka tekee köyhästä näkymättömän kanssaihminen silmissä. Minulla olisi sinällään mielenkiintoa saada tietää mikä saa nämä ihmiset toimimaan enkä taatusti olisi kateellinen. Minä olen iloinen siitä mitä olen ja tälle pohjalle rakentuu uteliaisuuteni muita ihmisiä kohtaan.

Youtubessa on Noam Chomskyn pitkä selvitys siihen miksi Lenin oli Stalinin rinnalla repressiivisen neuvostodiktatuurin arkkitehti. Eräs nuori naisopiskelija oli paheksunut tätä rinnastusta. Noam Chomsky toteaa että venäjän vallankumouksen jälkeen oli autenttisia ja oikeita sosialisteja (Chomsky näkee sosialismin myönteisessä valossa) mutta he jäivät historian jalkoihin. Sosialismiksi ruvettiin kutsumaan kahdelta suunnalta propagandatarkoituksessa sellaista yhteiskuntajärjestystä joka käytännössä oli autenttisen sosialismin tuhoanke. Länsi tarttui järjestelmän brutaaliuteen ja kutsui paheksuen neuvostojärjestelmää reaaliosialismiksi ja järjestelmän sisällä haluttiin pitää kiinni siitä että neuvostoyhteiskunnan todellisuus oli kiinnittynyt sosialismin myönteisiin arvoihin. Kun kahdelta suunnalta propagandatarkoituksessa jotakin kutsutaan joksikin, niin tästä tulee hallitseva historiakäsitys riippumatta siitä mitä se on.

Hyvinvointivaltion puolustajat ovat vakuuttuneita siitä että hyvinvointivaltio on olemassa heikoimpia yksilöitä varten. Tästä ovat samaa mieltä hyvinvointivaltion vastustajat. Tämä konsensus ehkäisee meitä välillä näkemästä mitä hyvinvointivaltio on. Itse olen elänyt sosiaalisesti liikkuvaa elämää ja olen huomannut että kun viiteryhmäni on ollut keskiluokkaisempi niin yhteiskunnan tarjoama tuki ja turvaverkkojen pitävyys on ollut parempaa kuin silloin kun olen ollut akuutissa syrjäytymisvaarassa oleva mielenterveyskuntoutuja.

Edellä mainittu hyvinvointivaltion kritiikki ei suinkaan puolla uusliberalistista näkemystä vaan totean että tämä talousoppi pohjaa reaalisesti hyvinvointivaltioiden ja valtiollisen interventionismin todellisuuteen. Mitään sellaista kuin puhdas markkinamekanismi ei ole mahdollista saavuttaa. Kysyntä ja tarjonta kohtaavat aina joissakin oloissa. Näitä oloja kutsutaan yhteiskunnaksi. Aidon liberalismien ihmisoikeudet ja vapaudet takaa ennemmin yhteiskunta. Ne oikeudet jotka markkinat suovat yksilöille ovat mielivaltaisia ja johtavat sekasortoon. Siitä tulee se mielivaltainen sekasorto johon anarkismin kriitikot tarttuvat. Uusliberalistit haluavat kyllä käytännössä sellaista valtion interventionismia joka kiinnittää vahvojen ja pystyvien oikeudet. Hyvinvointivaltiolla on kaksinainen funktio. Se tarjoaa tukea heikoille ja luo kansallisen kilpailukyvyyn nimissä hyvät edellytykset tuotantoelämän yläkerroksille toimia. Lisäksi se tarjoaa edellytykset harjoittaa pienellä kielialueella monipuolista kirjallisuutta ja muuta kulttuuria. Paradoksaalista on että kaikki menestyksellinen yritystoiminta pohjaa suurelta osin keynesiläisyyteen käytännössä. On ideologista sumutusta väittää muuta. Kuitenkin sitä itsepintaisesti tehdään.

Kun luin filosofiaa yliopistolla niin tutustuin Robert Nozickin ajatteluun. Hän halusi kiinnittää yksilön absoluuttisia oikeuksia. Nämä oikeudet ihminen oli saanut markkinoilta. Nämä oikeudet piti turvata valtiolta. Minun liberalismini suunta on päinvastainen. Tarvitaan valtio turvaamaan ihmisille verraten tasapuolisia oikeuksia jotka ovat riippumattomia siitä miten tehokas markkinatoimija kukin yksilö on.

Valtioon voi demokraattisesti vaikuttaa (jossain määrin). Yritys on hierarkkinen laitos johon ei voi (alhaalta päin) vaikuttaa. Niiden joiden vaikutusvalta yrityksessä on vähäisin tai olematon, on myös huonoin palkka. Tämän sanominen tuntuu itsestään selvän sanomiselta. Johtajattomuus? Hierarkian puute? Missä anarkismi? Vahvimman mielivaltako? Minulla anarkismi tarkoittaa jokaisen yksilön vaikuttavuutta.

Kun kerroin että aloin tekemään tätä esseetäni Klubitalon joulujulkaisuun niin peräänkuulutettiin jouluista näkökulmaa. Näin ajatukseni kohdistuu Jeesus Nasaretilaiseen ja Pentti Saarikosken spekulatiiviseen näkemykseen hänestä mielisairaana joka havahdutti ihmiset ajattelemaan uudella tavalla. Tässä hengessä tämä minun esseeni on kirjoitettu. Hyvää Joulua, syökää ja juokaa kohtuudella.

Martin

JUHLAILLALLINEN KLUBITALOLLA

“Me ollaan vapaita ja itsenäisiä..”

Kello on n. 16.00...odotusta, kaikki koolla.On aika nauttia illallinen klubitalolla.

Karjalanpaistia nautitaan ja vuoron saa opiskelija “Serena” hän lopettaa klubitalolla tänään ja me häntä muistetaan...

puheensorinaa...

...ja taas ovet sulkeutuu, kaupungin valot odottaa kulkijoitaan, kuka minnekin menee tai juhlimaan. Maassa jo lumikerros hieman valaisee, kuin lyhty kulkureiden reittiä.

Mutta huomenna, huomenna on itsenäisyyspäivä, silloinkin jossain juhlitaan...

kirj. Marko Reiman

MIELTÄ ETSIMÄSSÄ

Paikkana palvelutalo esplanad: to 22.11 klo 13-16 ja me tietenkin mukana. Nouseaan bussista aivan siinä nurkilla, ja kansaa kahvitetaan ensin...

Aikataulu seuraavanlainen:

13.00 TERVETULIAISKAHVIT

Joku nainen laulaa pari biisiä pianon säestyksellä. Toinen kappaleista Johanna Kurkelaa, toinen hänen oma. Penkit alkaa täyttyä, kuten teatterissa konsanaan.

13.30 AVAJAISPUHE

Kaupunginjohtaja Olavi Kanerva, Marianna spiikkaa aina välillä

13.45 TEATTERI-ESITYS: TILANNE PÄÄLLÄ

”Äänistä” draamaa...varmaan koskettava?

14.15 odotettu, psykiatri Claes Anderssonin puhe asian tiimoilta...C.A toteaa ”kukaan ei oletäysin terve, eikä kukaan täysin sairas ja näinhän se on...”

14.45 KOKEMUSASIAINTUNTIJAT, 4 henkilöä lähinnä päihdeongelmista puhumassa, niinkin voi olla...

15.00 SANA ON VAPAA, ja esirippu laskeutuu, piano jää lojumaan sinne nurkkaan, ennen seuraavaa soittajaa...

Juontajana toimii toiminnanjohtaja Marianna Sorvali...

KIITOKSET KAIKILLE MUKANAOLLEILLE JA BUSSIKUSKILLE...

Kirj. Marko Reiman

...päivän teema oli ”VOIMAANTUMINEN”

KIRJ. MARKO REIMAN

Avoimet ovet Porvoon Klubitalolla 28.11.2012

Avoimia ovia alettiin suunnittelemaan ja valmistelemaan hyvissä ajoin syyskuussa. Olikin monenlaista puuhaa. Monissa kokouksissa ja palavereissa keskusteltiin ja pohdittiin tapahtumaa monista näkökulmista.

Teimme useita eri esitteitä ja brosyyreitä jaettavaksi yleisölle. Marko Reiman ja Kimmo Anttila tekivät kuvan, jotka painettiin postikortteiksi. Ne olivat myytävänä tilaisuudessa. Tietysti leivottiin kakkuja kahvin kanssa. Muuna tarjottavana oli Karjalan piirakoita munavoin kanssa.

Itse juhla alkoi klo 13. Vieraita alkoi tulla. Heitä vastassa olivat Klubitalon johtaja Marjukka Friman ja jäsen Jarkko. Kaiken kaikkiaan vieraita tuli noin 150, ja lisäksi omaa väkeä oli noin 25, yhteensä väkeä oli parisen sataa. Kaupungilta tulivat Sosiaali- ja terveystoimen Johtaja Pia Nurme, Palveluasumisen päällikkö Päivi Mäkimartti, ja Sosiaalijohtaja Maria Andersson. Porvoon Seurakunnasta oli monta tuttavaa.

Allekirjoittanut tunnisti Sairaalapastori Riitta Kuuselan, Rovasti Aino Mäki-Punton, ja Diakonit Katriina Toivosen ja Anu Peltomäen. Toimintaterapiakeskuksesta ja Kuntoutus PKL-stä oli myös väkeä. ITUSPY:n asumispalveluista saapui myös henkilökuntaa. ITUSPY:n Toiminnanjohtaja Marianna Sorvali oli paikalla. Kun vieraita oli paljon syntyi kaikenlaista keskustelua. Vieraat olivat kiinnostuneita Klubitalon toiminasta. Juhlassa oli hyvä tunnelma ja monta tuttavaa bongattiin.

Saimme myös paljon lahjoja. Kuvanveistäjä Malena Granqvist oli suunnitellut taideteoksen ”Ihmisen Tila”. Hän lahjoitti teoksen Klubitalolle. Kiitämme taiteilijaa lahjasta. Saimme myös rahalahjoituksia, kortteja, ja kukkia. Kiitämme kaikkia lahjanantajia.

Juhlien päätteeksi tanssittiin, oikein ammattiorkesterin tahdittamana. Sirkka ja Matti lauloivat ”Ystävän Laulun” orkesterin säestämänä. Marko Reiman esitti kappaleen ”Sä tuut mun luo itkien”

Juhlat onnistuivat hyvin. Klubilla olemme tyytyväisiä. Kiitämme kaikkia vieraitamme, jotka saavuitte viettämään Avointen ovien päivää. Voimme todeta että meillä on monta ystävää.

Kirjoittanut: Matti Luukas

Opiskelija haastattelu

1. Kuka olet?

- Olen Serena Hakala, 26-vuotias sosionomi harjoittelija Askolasta.

2. Oletko "paljasjalkainen" Porvoolainen, siis Porvoossa syntynyt?

- Olen Porvoossa syntynyt, mutta muuttanut 3-vuotiaana Askolaan ja siellä asun edelleen avomieheni kanssa. Joten paljasjalkainen Porvoolainen joo, mutta kuitenkin koen olevani Askolalainen.

3. Miten olet viihtynyt Klubitalolla?

- Olen viihtynyt erittäin hyvin. Aika on mennyt todella nopeaan ja olen päässyt tutustumaan ihaniin jäseniin ja talon toimintaan.

4. Vaikutelma Klubitalostamme?

- Klubitalon toiminta on mielestäni erittäin mahtavaa, työpainotteinen päivä ja muiden ihmisten tapaaminen on varmasti kaikille jäsenille ja työntekijöille tärkeää.

5. Opiskelet Klubitalolla, mihin valmistut ja mitä kaikkea kuuluu opiskeluusi? Kuinka pitkään opiskelu kestää? Entä harjoittelu?

- Opiskelen Järvenpään Diakissa sosionomiksi ja kirkon nuorisotyöntekijäksi. Opiskeluni kestää 3,5 vuotta ja tämä harjoittelu 7 viikkoa. Opiskeluuni kuuluu sekä sosiaalialan että kirkonalan opintoja.

6. Mikä ajaa tälle alalle, jokin tapahtuma tai tapahtumat, positiiviset tai negatiiviset vai luontainen "kutsumus"?

- Luulen, että kutsumus tehdä ihmisläheistä työtä on se juttu, mikä ajaa tälle alalle. Olen tehnyt oikeastaan aina töitä lasten ja nuorten parissa, joten oli erittäin tervetullutta saada kokemus aikuisten kanssa tehtävästä työstä ja Klubitalo oli siihen aivan mahtava työpaikka.

7. Minkälaisen kuvan olet saanut meistä Klubitalon jäsenistä?

- Jäsenet ovat aivan ihania ja sydämellisiä ihmisiä. Auttaminen ja toisten tukeminen on aistittavissa talolla joka päivä.

8. Kiitos vastauksestasi ja hyvää jatkoa.

- Kiitos itsellesi ja hyvää jatkoa kaikille ihanille jäsenille ja työntekijöille ☺

Kirjoittanut: Minna.T

Kuvassa opiskelija Serena ja haastattelija Minna

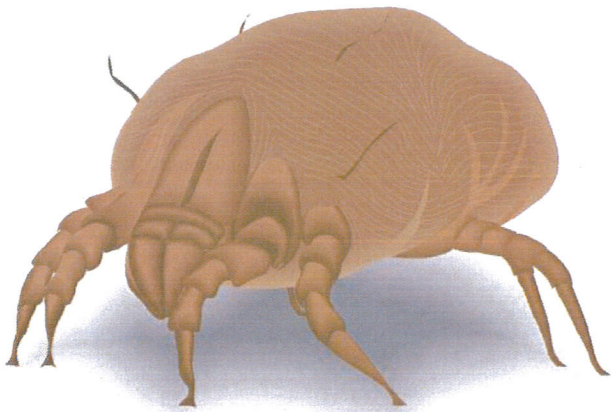
ONKO SÄNGYSSÄSI ELÄMÄÄ???

Mitä sängystäsi löytyy... noh vaikka pölypunkkeja ja muita vipeltäjiä. Ne eivät ole kivoja.

Pölypunkit (*Dermatophagoides*) ovat pieniä, noin 0,3–0,5 mm kokoisia hämähäkkieläimiä, jotka viihtyvät kosteassa ja pölyisessä ympäristössä. Pölypunkit syövät orgaanisia hiukkasia, kuten ihmisten kuolleita ihosoluja, siitepölyä ja homehiukkasia.^[1] Joillekin ihmisille ne saattavat aiheuttaa allergiaa. Nykykodeissa pölypunkit ovat erittäin harvinaisia, koska tekokuidut ja kuiva huoneilma ovat niille huono elinympäristö. Suomessa niitä tavataankin lähinnä vain vanhoissa navetoissa.

Niistä pääsee eroon viemällä sänkyvaatteet ulos pakkaseen joksikin aikaa.

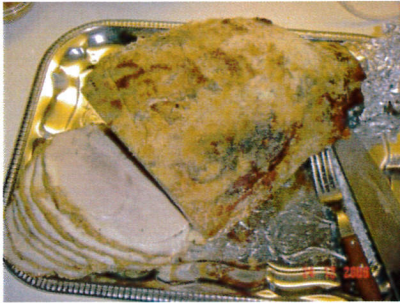
Terveystieteiden tutkimuskeskus

Lähde: <http://fi.wikipedia.org/wiki/P%C3%B6lypunkki>

BY: Juuso

JOULU HERKKUJA

Joulukinkku

TARVITSET:

- 1 kpl kinkku
- 1 kpl paistopussi kinkulle
- sinappi
- korppujauhoja

TEE NÄIN:

Ota kinkku sulamaan, jos on pakkasessa huoneen lämpöön noin 10-15 tuntia ennen valmistusta, jääkaapissa noin 3 vrk. Laita paistomittari kinkkuun ja tarkista sisälämpö. Kun on noin 10 astetta, ota mittari irti, laita kinkku paistopussiin. Sulje, muista leikata ylin kulma auki pussista. Laita mittari paikoilleen.

Uuni 200 asteeseen ja kinkku sisään, 20-30 minuuttia.

Laske lämpö 125 astetta. Anna kinkun olla uunissa

noin tunti per kilo. Kun mittari näyttää 75-80 astetta on

kinkkusi valmis. Anna jäähtyä noin puolituntia. Ota verkko pois ja levitä sinappi kinkun päälle, laita korppujauho kanssa. Laita kinkku kuumaan 250 asteeseen uuniin noin 15-20 minuuttia, sillä lailla että

pinta tulee kivan näköiseksi.

Lähde: kotikokki.net

Rosolli

TARVITSET:

- 3 perunaa
- 3 porkkanaa
- 2 etikka punajuurta
- 1 maustekurkku
- 1 omena
- auringonkukkaöljyä

KASTIKE:

- 2dl kuohukermaa
- punajuurilientä
- ripaus suolaa ja sokeria
- etikkaa pari tippaa

Annos on neljälle!

TEE NÄIN:

Keitä pestyt perunat ja porkkanat kuorineen. Anna jäähtyä ja kuori. Kuutioi kaikki ainekset pieniksi. Sekoita keskenään. Lisää auringonkukka öljyä, se lisää karoteenin imeytymistä. Vaahdota kerma ja lisää punajuurilientä, pari tippaa etikkaa ja mausta sokerilla ja suolalla.

Perinneruoka Karjalasta, mm. Valamon munkit suosivat tätä ruokaa ja maustivat sen auringonkukkaöljyllä. Silliiä ja sipulia voi halutessa myös käyttää.

HYVÄÄ

JOULUA

JA

ONNELLISTA

UUTTA

UUTTA

MARCO REINAN

*"Winter is coming."
- George R.R. Martin*

Porvoon Klubitalo
Kaivokatu 37
06100 Porvoo
Puh. 019-5248086

Borgå Klubbhus
Brunnsgatan 37
06100 Borgå
Tel. 019-5248086